

Fahir Semir Abacı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

12 Eylül ve Kitap - 1

beyaz bir duman
göklere doğru yükseliyor,
yaprak yaprak tutuşurken kitaplar
sanırsın ki etim yanıyor
yüreğim yanıyor.

şimdi Amerika'nın suç saydığı ne varsa yanıyor,
yakılıyor manifesto
yakılıyor kapital
yakılıyor sosyalizm
yakılıyor "bütün yazılarım
ve soludukça havayı bir hoş oluyorum
lakin
soluduğum dumanı değil
uçuşan cümleleriydi kitapların.

ah.. sol yanım
yandı sol yanım,
yandı yazarlar
yandı sanatçılar
yandı direnemeyen köylü
yandı direnemeyen işçi
yandı davamızın gençleri...
onlar ki suçluydular
emperyalistleri sevmedikleri için
ve sadece vatanlarını sevdikleri için suçluydular! .
biz suçluyduk susmadığımız için! ...

işte ben
yargısız infazların hüküm sürdüğü bu dönemde
yanan kitaplarımın küllerini topladım
ve bir tepeden savurdum Anadolu'ya! .
günü geldiğinde...

20 Ocak 1981 - Samandağ/Hatay

Fahir Semir Abacı

12 Eylül ve Kitap - 2

yıl bin dokuz yüz seksen bir
aylardan ocak, günlerden Pazar.
babaannem sobada kitaplarımı yakıyor.
oda duymuş
"askeri cunta
kitap okuyanları gözaltına alıyor,"
demek ki düşman belli
o da kitap (!)

babaannem hep derdi ki
"deden Çanakkale'den,
savaşta sonra yayan
tam kırk günde dönebildi Samandağ'ına,"

dedem Çanakkale gazisi
ve İngiliz emperyalizmine karşı savaştı
ama ben
İngiliz, Fransız ve Amerikan emperyalizmine karşıyım diye
potansiyel suçlu sayıldım.
neden?
kim diyebilir
öğrenciler işçiler köylüler İngiliz dostu (!)
kitaplar neden duman altında şimdi
neden?
neden?

şiirler
romanlar
hikayeler,
hepsi hikaye şimdi
hepsi toz duman.

ve yıl bin dokuz yüz doksan
aylardan eylülün on ikisi...
-babaannem, bilirim beni duyarsın.
evet sana sesleniyorum duy beni,
sen göçeli beri bu dünyadan
hâla korkuyorlar kitaplarımızdan
hâla korkuyorlar onurlu insandan
ve bu yüzden
hâla insanlık gözaltında
kitaplar gözaltında
hak gözaltında
hâla...

12 eylöl 1990 – Basıncöy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Ağaç

bir tek canlı bitki adına
hiçbir şeyin bulunmadığı
bembeyaz ovada

ağaç sandım
gece karanlığında
televizyon antenini
o köy evinin damında

14 Ocak 1982 - Konya ovası

Fahir Semir Abacı

Akdenizli Güzel

Akdeniz'in
güzel
kadınları,
siz
bizim kadınlarımız,
ne çok emeklerle var ettiniz
Akdeniz' in
bu muhteşem güzelliğini
unutamayız.

ey su perisi güzel Daphne!
sendendir bu asalet bu zarafet
kadınlarımızda ki bu güzellik senden.
ey su perisi
güzel Daphne'nin kızları!
Öyle güzelsiniz ki
sevenleriniz ne kadar şanslı
bilemezsiniz.

siz gzelleştirdiniz
yremizi,
siz unutturmadınız
geleneklerimizi
yemeklerimizi
danslarımızı,
siz var olmamızın sebebi,
siz mavisi Akdeniz'in,
siz yeşili dağlarımızın,
siz güzel iek bahçesi,
siz özü defne'nin
siz güzel kokusu Hatay'ın.

siz ki mozaiğimiz
binlerce yılın tarifi,
sen evet evet
sen Meryem
yada Marya,
sen Jlyet
yada Selva,
sen Melek
yada Eleni,
sen Faşma
yada İskuhi,
siz değil misiniz ki
su perisi güzel Daphne'nin
bize mirası.

ve siz ki
övüncümüzün sebebi
başarılarımızın mimarı
siz ki
ayaklarının altında cennetin tarif edildiği
doktor mühendis muhasebeci,
avukat öğretmen hemşire,
anne yada sevgili
siz
ülkemin en mükemmel kadınları
eğer binlerce yıl yan yana yaşamışsa
bu şehrin sakinleri
sevinin
bu eser sizin.

22 Temmuz 2004 Elmadağ - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Asil İnsanlar

atilla ilhan'nın anısına

ey "eski toprak" lakaplı
asil insanlar,

ey gülen gözler
heyecanlı gülücükler
neşeli yüzler
şiiirleri ateşten sıcak
sohbeti dinleyeni mest eden efsaneler,

yüzümün ekseninden
nasıl eksildiniz
birer birer

18.10. 2005 Teşvikiye - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Aşkın Bittiği Yerdeğim

sen
göz yaşlarım gibi
fazlaydın gözlerimde.
hıçkıra hıçkıra değil ama
günlerce ağladım seni
hep seni ağladım kuytulara
seni ağladım sessizce.

biliyorsun
sen gitmek için gitmiştin
karar senindi,
ve aşkına mecnun değilim bak
artık ağlamıyorum
kurudu yanaklarımdaki iz
şimdi ise sensiz
ne kadar huzur doluyum
bilemezsin.

18 Mayıs 1983 - İskenderun

Fahir Semir Abacı

Aydınlığımsın

üzüntümün sebebi oldun,
ama bunu sana söyleyedim.
biraz önce annen telefonda
hasta olduğunu söyledi.
ey kalbimin yediemini dinle,
sana bir şey olmasın
istemem rengin solsun,
bundan sonrada sen
benim Antakya yanımsın
yani aydınlığımsın.

biliyor musun?
oradan ışığın doğuyor batıya doğru.
uyanıyorum seni görüyorum
insanlar ise sabah oldu diyor burada
bense - hayır Selva oldu, diyorum.

14 Şubat 1988 İstanbul

Fahir Semir Abacı

Aymazlık

kurumuş bir yaprak gibiyim,
yine daldım.
hüzünlerdeyim zamansız
gözlerim dolu dolu.
yorgunum bitkinim,
evet ama
hayat acımasız alınmıyorum,
düşman uyumaz anlıyorum,
kahpe arsız biliyorum.
beni sindirmedi asla
bu bildik kirlilikler
bu densiz tepkiler...
tek üzüntüm
sebebi neşesizliğim
bazı güvendiklerimin aymazlığıdır
bir tanem.

20 Temmuz 1999 Basıncıköy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Bana Yeter

şimdi ben uzaklardayım
sevdiklerime sözüm var
elbette döneceğim.

ama şimdi ben
sevdiklerimden çok uzaklarda
bulduğum ülke yazda
onlar kara kışlarda
ben yalnızım ve yalnız
onları düşünüyorum
buralarda.

sevdiğim bir tanem,
kokunu almasam da olur
sesin bana yeter,
seni görmesem de olur
hayatta olman bana yeter,
sevdiklerimi koru bir tanem
sevdiklerimi kolla
lakin sen,
oğlum ve oğlum
bana yeter.

20. 12. 1999 Cidde- S.A.

Fahir Semir Abacı

Barışın Gelini

- Pippa Bacca'nın anısına -

ey dünyam
sevgiyle selamladım sabahlarını
yol aldım saatlerinde bir günün
günbatımında akşamlarını sevdim
kararmasını sevdim üstümüzü örten loşluğunla,
mehtaplarınsa muhteşemdi ayın şavkında
asilsin ey dünyam bütün hoşluğunla.

biz ki şeytanız
meleği de oluruz kainatın,
gerektiğinde Cebrâil
ya da Azrail'i de oluruz
her vadesi gelenin ya da vadesi gelmeden gidenin.

biz ki
doğanın dengesini bozanız
hayvanlarını katleden
böceklerini yok edeniz
biz ki kendimize dahi soykırım yapınız.,
sen de nesin ki ey dünyam
baksana binlerce yıl öncesine
daima her diktatör
"-ya ben ya benden sonrası tufan" demedi mi,
biz ki içimizde hem katleden
hem de katliama uğrayanları barındıranlarız,
kendimizin hem efendisi hem de düşmanınız.

ve bu yüzden sayın Pippa Bacca,
hiç huzur bulmadı günahsız çocuklar
hiç huzur bulmadı her barış için yola koyulan
dünyanın neresinde olursa olsun
barışın tek düşmanı sadece ilkel insan.

- Pippa Bacca: (33 yaşında öldürülen İtalyan sanatçının asıl adı Giuseppina Pasqualino di Marineo. İsrail ve ABD gibi savaşın tarafı olan ülkeleri protesto için başlattığı barış yürüyüşünde Gebze yakınlarında 2008 mart ayının son haftasında M.K. tarafından tecavüz edildikten sonra öldürüldü)

19 nisan 2008 Elmadağ - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Ben Sende Yanlış Yaptım

ben
sende yanlış yaptım
biliyorum...

o sevgi arayan bakışlarına
hüzünlü haline
ve ıslak gözlerine kandım...

dalgalı saçlarına
huzura hasret çakır gözlerine
ve bayağı hikayelerine kandım...

ben
sende yanlış yaptım
biliyorum...

savunmasız
sonu belli olmayan
bir sokaktan geçiyordun karşılaştığımızda.
yalnızlığına
terkedilmişliğine inat
sana sahiplenmiştim.

tacizler sokağı
ve çaresizlikler deryasından
dalıp çıkardığımda seni,
taze bir çiçektin dalından koparılmış.
kırık bir şişeye
bir bardağa değil
koca bir vazoya
koca bir kristal vazoya
koydum seni.

canlandın
renk geldi yüzüne,
yine hülyalandın,
yenibaştan hayallerin yeşerdi,
filiz verdi bedeninde hayat yeniden,
al al oldun
renk renk coştun
öyle güzelleştin ki yenibaştan
anlatamam...
ve anlayamıyorum
neden "çiğ süt emmiş insanoğlu" (*)
ve neden bile bile
sakinmadım kendimi senden...

bilemiyorum.

yani
seninle yanlış yaptık demiyorum
ben sana inanmakla
yanlış yaptım
ve ben
nerde yanlış yaptım
demiyorum,
ben sende yanlış yaptım
biliyorum.

20 Haziran – 2003 Samsun

(*) “insanoğlu çiğ süt emmiş kimse bilmez fendini
Kime iyilik ettin ise sakın ondan kendini” - ANONİM

Fahir Semir Abacı

Beni Arama

eğer
sevmemi istemiyorsan seni
merak etmem
bilmem gerekmez meşguliyetlerini
ve bensiz geçen saatlerini.

eğer
sevmemi istemiyorsan seni
susarım
konuşmam bir tek kelime dahi
hatta gelmem
aramamda seni.

eğer
sevmemi istemiyorsan seni
"beni arama." diyebilmelisin
de hadi,
artık sıkıldım
oyalama beni.

28 Mart 2000 – Basıncıköy / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Bu Güne Dair

sen ne dünüm
nede yarınımsın
sen bugün yaşadığımsın

içinde ne varsa
bana karşı beslediğin
kin ve nefretini
üzerime kustun
kendi kendimden bezip
kendi kendimi haklayayım diye
denemedik yol bırakmadın

yalnız görüyorsun
hala ayaktayım
nabzım atıyor farkında mısın
ölmedim
ölmeyeceğim
ve senin nasıl kahrolduğunu görmek için
her gün
inadına yarını bekleyeceğim.

08 Şubat 1982 Çengelköy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Bu Şarkılar

senden sonra
artık kalmadı tesellisi şarkıların...
şarkılar sevgi üstüne
aşk üstüne,
şarkılar severek ayrılanlar üstüne,
ayrılıklar üstüne,
saygın aşklar üstünedir şarkılar...
ama sen yoksun
adın yok bu şarkılarda.
öyle ki
lanet ettim seni tanıdığım güne,
ve
seninle geçen her saatime
kahrettim.

28 Haziran 2002 - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Cebimde Saklı

sahilde oturmuş
seyrediyorum,
martıları
denizi
balıkçı teknelerini.

yaşadıklarımın hüznü
gördüklerimin
acısını yeniden hissederken içimde
yaşarmada gözlerim,
ve akan her damlayı
toplayarak mendilime
cebimde saklıyorum.

evet
cebimde saklı
gözlerimden tane tane süzülen
seksenli yıllara ait
her bir olayın hatırası.

05 Mayıs 1985 İskenderun

Fahir Semir Abacı

Çilingir Sofram

okuduklarımın verdiği hazla
zil zurna sarhoş olurum
lakin
benim rakım şiirler
mezem kitaplardır,
huzur aradığımda
mezemi açar
kafayı çekerim.

24 Eylül 1994 Basınköy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Çok Özledim

o güzel başını
usulca omzuma dayayıp
gözlerime kaçamak bakışlarını özledim.

ıslak dudaklarını özledim
hararetli öpmelerinle
ciğerlerime dolan nefesini ...

sesini
samimiyete dair kadife sesini özledim
içinden geldiği gibi konuştuğunda
o titrek dudaklarından süzülen
ve tane tane fısıldadığın kelimeleri özledim...

ben senin
o masum halini
inan
çok özledim.

18 Aralık 1987 Büyükkada - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Gitme Zamanı

ne zaman
içim daralsa,
ne zaman
yalnızlığım isyanlarda
haykırmak isterse geceleri,
koca bir hiç ile kalırım.

hani
ne yöne baksam
hemen
başkalaşım içinde
bulurum her bir şeyi.
sevdiğimle
konuşmak istesem
her bir dileğimi
her bir özelimi
hemen değişirir tebessümün rengi,
işte o zaman soğutur kendinden beni
ve kendimden kendimi.

bu günlerde her ne vakit
güzel havalarla sohbete girsem
sanki bulutlanır gök kubbe
buz gibi bir hava esmeye başlar yağmurla karışık,
Tarabya taraflarından İstanbul içlerine doğru.
her ne vakit denizin maviliğine
hayran hayran baksam,
sanki o an deniz bozulur
dalga dalga kabarır
yutmak istercesine çağırır beni içine.

ben ki
ustalarımın aldığım öğreti ile
önce insana değer veren,
ama şimdi neden her şey başka başka.

susmam isteniyor galiba
hiçbir şey istemeden
hatta ağzımı açmadan.
hep sessiz kalmam lazım galiba
vakit vade gelmeden.

oysa az kaldı zaten
şunun şurası ne ki hayat
şimdi konuşmalıyım konuşacaksam,
yarın da konuşma şansım varsa
konuşurum yaşayacaksam.

galiba
sahipsiz işçime ilişmeden
ve yoksul köylümü rahatsız etmeden
çekip gitmem isteniyor bu yerden.

evet vaktidir,
asıl olan huzurun anı şimdi.
ve sözün bittiği yerde
aymazların huzurunu bozarak
sesimi daha da yükseltmeliyim.
eyy yurdumun temiz insanları haydi uyanın!
evlatlarınız değil miydi denizler!
değil miydi evlatlarınız mahirler! ...

onlar ki
bağımsız bir vatanın bekası için yola çıktılar,
onlar ki
vatan hainlerinin oyunlarına çomak soktular...

hasılı kelimeler,
bunu size anlatamam bile susmayacağım bilene
o zaman en azından sil baştan.
size,
vatan sevgisinin yerli malı kullanmaktan başladığını
aşılarım belki yeniden;
belki aşırı dinciliğinde,
ırkçılığında emperyalizme hizmet olduğunu
anlamanızı sağlarım yeni baştan...

25.12.2005 Üsküdar - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Gözlerin

gözlerin
gözlerime dalınca
nefes almaksızın
öylece donup kaldım yerimde

ve o gün ilk kez
bakışlarındaki sihirli bir güce
karşı koyamamanın
şaşkınlığını yaşadım sessizce.

21 ekim 1980 Çengelköy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Gün Gelecek

önce güneşimi çaldılar,
yapraklarını savurdular ağaçlarımın
sonra
kırların rengini.

griye boyadılar göklerimi
denizlerimi griye,
gecelerimin sıcaklığını aldılar benden
parıldayan yıldızlarımı da.

on iki eylülle birlikte
sabahın köründe
özgöl'ü aldılar,
fırıncı ali'yi,
laleli canavarı celal'i
ve daha nice mahiri.

ne varsa
sevmenin tanımını bütünleyen
bütününü aldılar benden
bazıları döndü
bazılarıysa yıldızı oldu gecelerimizin.

ve elbet
gün gelecek,
güneşli günlerde biz
ilerlemeye devam edeceğiz.
bizler ki
her karış toprağımızda eksilmeden artan,
kitapları dergileri yakılsa da
bağımsızlık meşalelerini
kalplerinde asla söndürmeyenleriz.

12 Eylül – 1982 Çengelköy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Hadi Git

ben seni hep sevdim
mırın kırın etme hadi
sen beni sevmeyi bile denemedin.

şimdi aramız iyi
ve senin beni sevdiğine inandığımı sanıyorsun
olsun öyle san

işte
şimdi ayrılmanın tam zamanı
hadi git
aradığın aşka koş
ben affetmişim seni durma git
kavgasız gürültüsüz
arkana bakmadan
hesaplaşmadan git
git istediğin yere
ve benden uzağa
git aradığına

şimdi nerden çıktı seni sevmediğim deme
yakışık olmaz.
sen beni tanısaydın
beni sevmediğini
nasıl sezdiğimi anlardın
sen beni hiç anlamadın ki
nasıl tanıyacaksın

hadi git
gitmenin tam zamanı
mırın kırın etme
git hadi
kavgasız gürültüsüz
ve sessizce.

07 Mayıs 1986 - Şehremini İstanbul

Fahir Semir Abacı

Hangi Dağ

güneş bizden uzakta
çok uzakta
koca zamandır
yürüyoruz düşe – kalka
ne güneşi görebildik
nede güneş bizi.
sahi
güneş hangi dağın ardında.

“Ölenler
dövüşerek öldüler;
güneşe gömüldüler.
Vaktimiz yok onların matemini tutmaya!

Akın var
güneşe akın!
Güneşi zaaaptedeceğiz
güneşin zaptı yakın!”

demışti Nazım Hikmet,
hani nerde
kimler zaptedecek güneşi
tüketim kültürünün etkisindeki öğrenci gençlik mi
kalemi kırılmış aydınlar mı
hani kim nerde!

ah.. Nazım ah..
inan senin yaşadığın yılların gerisinde kaldı
güneşi zapt edecek sandıkların.
ve hala
Amerikan hayranlığı devam ediyor
seni vatan haini ilan edenlerde
haala! ..

07.08.2005 - Harbiye / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Hasdal

cezaevinin
küçük çiçek bahçesine
"çiçek dalımda güzeldir"
diye yazılı bir levha iliştilmiş.

dışarıda bir kadın
ağlayıp dövünerek
"kızımı görmek istiyorum! .."
kızımı görmek istiyorum! .."
diye haykırıyor...

ç i ç e k
d a l ı n d a
g ü z e l d i r ...
evet
çiçek Hasdal'ın içinde değil
çiçek has dalında güzeldir.

01 Mayıs 1980 - Hasdal cezaevi / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Hayırsız

sessizliğin bir garip
sessizliğin hayra alamet değil
oysa kısa bir mesaj dahi soğuk bir su serperdi içime.
yaşamayan bilmez
ne uzun bir gündü o,
sanki bin yıl geçti içinden.
bilmez misin
ey hayırsız
kıvrınmadayım ve çaresiz
bitmek bilmeyen dakikalarda
geçmek bilmeyen saatlerde,
tanımsız mekanlarda
acı çekiyorsun sandım diye
ne acılar hissettirdin bana
bilemezsin.

27 ocak 2006 - Basıncıköy / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Hoşçakal

Hoşçakal yarın
Hoşçakal bugün
Hoşçakal hoşyanım
Hoşçakal aydınlık yüz
Hoşçakal meleksiz kainatın tek meleği
uç hadi uç...

05/10/2010 - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Hoşçakal Gözyaşlarım

Yokluğun yaşanır gibi değil
Lakin yoksun bu şehirde artık
Yarın gidiyorum bu şehirden
Sensiz bu şehrin bir anlamı yok
Sen yoksan
Su yok
Güneş yok
Hava yok demektir...
Boğuluyorum
Susuz
Karanlık içinde
Ve nefesim kesik,
Üzgünüm üzgün...
Dünya mı durdu, başım mı dönüyor farkında değilim
Dalmışım gidiyorum
Ve yokluğunda bu şehir zindan oluyorsa bana,
Bana gitmek düşer bu şehirden.

Hoşçakal, hoşçakal.
Hoşçakal hüzün, hoşçakal gözyaşlarım.
Ben yokluğuna yolcuym bu sabah,
Sensizliğin sinmiş bu kırmızı ışıklı odaya,
Ben erkenden gidiyorum bu şehirden hoşça kal mutsuzluğum.

Sahi sormadım
Sen neredesin şimdi ?
Nerede konaklıyorsun bir başına
Hangi dağlarda
Hangi patikada
Hangi bulutta saklısın söyle sokulayım koynuna...
Öyle muhtacım ki sana....
Evet yarın gidiyorum bu şehirden
Sensiz bu şehrin bir anlamı yok
Sen yoksan
Ben zaten yokum....
Elveda hüzün elveda acılar
Artık hoşçakal gözyaşlarım
Benden buraya kadar....
Söyle, hadi söyle neredesin
Hangi yıldızda saklısın söyle sokulayım koynuna...

Fahir Abacı
29 Ekim 2016

Fahir Semir Abacı

İsimsiz

dün akşamdan beri masamda duran
beyaz gülleri sordum
kimden gelmiş
bilen yok
öylece mahzun
ve solgundular

onları aldım
sevdim
okşadım
vazoya su koyup
özenle yerleştirdim
bir süre sonra
sen gülümsedin.

16 Haziran 1984 Diyarbakır

Fahir Semir Abacı

İstanbul'u Görmek Lazım

hep özledim diyorsun
ama gelmiyorsun?
sahi
sahi gelir misin
o rüyalar şehrine?

Cahit Sıtkı Tarancı' yı bilir misin?
hani "yaş otuz beş" şiirini yazan,
gelirsen eğer
onun sevgilisinin yaşadığı Beşiktaş'a da uğra.
sonra
Dolmabahçe'de bir çay keyfiyle seyret Kızkulesi'ni
ve boğazda süzülen gemilere el sallamayı unutma.

gelirsen eğer
Orhan Veli'nin hissettiği hazla gez bu aziz şehri.
ne demiş şair
"serin serin Kapalıçarşı
civıl civıl Mahmutpaşa"
sonra Eminönü Galata ver elini Beyoğlu..

gelirsen eğer,
Sabiha Ziya hanımın güleç yüzünü keşfe gel
Taksim'deki cumhuriyet anıtındaki heykelinde
sonra sor kendine.. kim bu Sabiha Ziya*? ...

Zeynepkamil'e "aşkın semti" demiş Sunay Akın...
Zeynep'le Kamil'in aşklarını kimse bilmez
ama sen bil ve git Zeynepkamil'e,
hastane bahçesinde türbeleri,
başıçlarına çiçek bırak
o büyük ve onurlu aşkları adına çiçek bırak geldiğinde.

hadi
hadi gel
İstanbul seni bekler.
bak şimdi
sokaktan bir Romen geçiyor
akordeon ile melodiler çalıyor
serenat yapıyor yüksek katlarda oturanlara
komşular para atıyor pencereden
burası Elmadağ ve sokak neşelendi anında şimdi.

ne güzel bir an,
her şeye değer inan
ve coşkunun aynısı olmuyor her zaman
her şey vaktinde güzeldir
ve hiçbir anıda
yarın söz konusu değildir
hadi
hadi gel.

Fahir Semir Abacı
10/04/2009 Elmadağ / İstanbul

***SABİHA ZİYA:**

1925/1926 Yıllarında Sanayi-i Nefise Mektebi'nde bir yarışma açılır. Bu yarışmada birinciliği kazanan öğrenci, tüm masrafları devlet tarafından karşılanmak üzere İtalyan Heykeltıraş Kanonika'nın yanına gönderilecektir. Yarışma sonuçlandığında birileri, birinci değil, ikinci olan öğrencinin gönderilmesi için baskı yapmaya çalışır. Bunun nedeni, birinciliği 'Sabiha Ziya' adlı 22 yaşında ve bekar bir kızın kazanmasıdır! Dönemin Maarif Bakanı olan ve çok genç yaşta ölümünün Cumhuriyet Türkiye'si için büyük bir kayıp olduğu Mustafa Necati Bey'in ve de Ankara'daki sarışın kurdun araya girmesiyle Sabiha Ziya Hanım, Roma'ya gönderilir. İşte bu gelişmelerden haberdar olan Heykeltıraş Kanonika'nın İstanbul / Taksim Cumhuriyet anıtındaki kadın heykeline (hem başörtülü hem başı açık) yüzünü koyduğu kızdır Sabiha ZİYA.

Fahir Semir Abacı

İster misin

şimdi gelsem
kapına dayansam
alsam seni çıksak yollara
şöyle dağa veya
sahillerimizin en kuytusuna
yuvarlansak seninle sarmaş dolaş
konuşsak saatlerce şundan-bundan
elimle beslesem seni
tatlı yahut çikolata.
öpsem çikolata dudaklarından
öpsem seni doya doya.
sabaha doğru evine bıraksam da
sonra gitsem gelmemek üzere.
yoksa
hiç mi gelmesem
öylece çekip gitsem
sana kavuşmadan
rüyana da girmesem hani.
öylece
dönmemek üzere çekip gitsem
ister misin?

13 MAYIS 1979 Çengelköy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Kalbimdesin

kalbini başkasıyla
paylaşabileceğini öğrendiğimden beri
kalbimi sakınır oldum senden

'kalbimdesin
kalbim seninle'
artık diyemez oldum
diyemedim
diyemem.

16 Nisan 1982 - Çengelköy / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Kördüm

ve sayende öğrendim
körlerin
nasıl gördüğünü;

nasıl hissettiğini
güneşi
ayı ve yıldızları,
hüznü
sevinci ve kederi,

nasıl sezdiğini
güzeli
çirkini ve yalanı,

işte o zaman
ağladım, ağladım, ağladım...
kahrettim kendime
ve utanarak kapattım yüzümü ellerimle
gözlerim görmesin diye
yüzümdeki o hüznü
ve anladım ki
ben sende kördüm.

25 Mayıs 1982 – Laleli / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Mani

bugün günlerden pazar
uykunu al azar azar
şayet iyi dinlenmezsen
hastalığın hemen azar

17 Aralık 1998 Tepebaşı - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Meryem Ana Kadar

"beyaz çiçeğim" sen
"kır evin" ben olduğum
sevgilim,
yeter ki
ama yeter ki
varlığın eksilmesin gönül penceremden
öyle kal.

fırtınalar
yıldırımlar
yıldırmasın seni sinme
kaldır başını haykır
sesin ulaşsın her ulaşılmaza
aşsın her aşılmazı susma!

beyaz çiçeğim
varlığımın meleği korkma
kırmāsınlar kanadını artık yeter
lakin
kimse hakketmedi bu güzel dünyada
senin kadar yaşamayı inan
sen ki bir azizesin biliyorum
ve cennetliksin
Meryem ana kadar.

20 Mayıs 1999 Yeşilköy -İstanbul

Fahir Semir Abacı

Moral

moral soyuttur
ne elmadır
ne Őuruptur
ne yenilir ne yutulur
bunu bilmezsen de olur,
yani
uyumazsan da olur
kalkıp gezsens de
ama
iyi hissettiğin yerde ol
gerektiğinde
ol sevdiklerinle
yada sevgilinle
yeter ki olma
felaket tellalları i l e.

29 Ekim 1998 Tepebaşı - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Ne Oldu Sana

- 1 -

hep ben arıyorum seni,
sana rahatsızlık veriyor
duygusu içinde kalmak ne kötü,

oysa
taciz etmek değil maksadım
sıkboğaz etmekse hiç değil,
huzurunu kaçırmaksa
kişiliğim değil,
mutluluğuna gölge mi düşürmek
ona ne mümkün.

fakat
madem huzursuz ve tedirginsin
bir müddet konuşmayalım
hatta görüşmeyelim de...

bir isteğin olursa
ara konuşuruz
ama artık benim bir şey söylememi
veya aramamı bekleme,

ben kendi yalnızlığımla
böyle de mutluyum
eğer mutluysan
çelişkilerinle...

12 Ocak 2000 - Bursa

Fahir Semir Abacı

Ne Oluyoruz

hava puslu
insanlar bir tuhaf
bazıları asık suratlı
bazıları vurgun yemiş balık gibi
boş bakmada gözleri,
göz gözü görmüyor
birbirimize sürtünerek
yürüdüğümüz sokaktan,
niye yanıtsız selamlar
niçin tepkisiz dudaklar
neden duyarsız bakışlar
bilemiyorum.

22 Şubat 2004 Harbiye - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Renkler

günlerin
renkleri olduğunu
burada fark ettim
gökyüzü kum fırtınası sarı,
günlerin
renklerini ve anlamını
yeni fark ettim
gökyüzü lav sıcaklığında kıpkırmızı,
ve fark ettim
renklerin
insanı nasıl eğittiğini
yıldızların sonsuz ihtişamında geceleri.

evet
günlerin
renkleri olduğunu
burada fark ettim,
çocukluğum gri.

günlerin
renklerini ve anlamını
yeni fark ettim,
gençliğim cop-dipçik
taşıdığım bayraklar gibi kırmızı.

ve fark ettim
renklerin
insanı nasıl eğittiğini,
uç yanı denizle çevrili memleketimde.

günlerin renklerini
fark ettiğimden beri
renklerin gerçek anlamını unuttum
ve olayları renklerin adıyla zikreder oldum.
yeni - eski,
gece - gündüz,
savaş - barış,
dünyam bir renk cümbüşüdür anlayacağınız,
yani daha rengi bilinmeyen o kadar giz var ki hayatta.,
mesela söyler misiniz
kimyasal silahla insan imha etmenin rengi nedir?
hadî söyler misiniz
Cezayir'de, Bosna'da, Irak'ta insan kıyımının rengi nedir?
yada söyler misiniz
hormonlu yiyeceklerden olacak ölümlerin rengi nedir?

.....
peki sen söyle güz gülü

senin sevdanın rengi ne biliyor musun?

17 Nisan 2007 - CİDDE

Fahir Semir Abacı

Sadece

ben sana
beni dinlediğin
beni anladığın
ve beni sevdiğin
kadar
yakın olabilirim
sadece.

14 Mart 2005 Sarayburnu - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sana Muhtacım

mektup - 3

okudukça
kitaplar seninle buluşturur beni,

dinledikçe
şarkılar sana olan sevdamla oyalar beni,

gökyüzüne baktıkça
uzaklığın kahreder beni,

seni andıkça
özlemin yakar kavurur beni,

içim içim ağladıkça
karanlıkları yırtar sessiz çığığım
yıldızları parçalar bir bir,

görüyorsun
ey bedenimin ruh ikizi
sana muhtacım
ya kanatlan gel cennetinden otur yanı başıma,
olmayacaksa
bırak bari
sensiz yaşayayım kalan ömrümü tek başıma

18 Temmuz 1987 - Tarabya / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sen Kal

kal
sen kal
sen hayal
sen hayalde kal
sen orada
uzaklarda
ve sen güzelliğin tarifi
bozulma emi
orada kal
lakin
hayat hep hayal,
hayatın iği ise
anlatılır gibi değil güzelim
ne sen sor
ne ben söyleyeyim.

23.05.2000 – Elmadağ - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Senden Kalan

kumral dalgalı saçlarınla
gül pembesi dudakların dı
aklımda kalan,
tebessümün eksilmediği
yüzündeki pür neşe
ve parıldayan ıslak gözlerinle
peri gibi süzülürdün
bakışların arasında
evden işe
işten eve.

26 Ocak 2004 Elmadağ - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Senin İçin

mektup - 2

sen,
yazdıklarımı okurken
seni anlattığım her satırda
yüreğinin nasıl tempo tuttuğunu hissetmek isterdim.
yokluğunda
adını zikrettiğim her vakitte
yüreğimin temposunun nasıl değiştiğini hissetmeni isterdim.

ne tuhaf bir duygudur bu bendeki anlatamam
hele konu sen olunca bir tuhaf oluyorum
içim sana ağlar her sualde,
sen benim için öyle önemlisin ki
hani öyle böyle değil...

uzaklığın
fersah fersah da olsa
üzüntünü hissetmedeyim inan,
ve hissettiğin acıları dindirecekse
sana merhem olacaksa pozitif sevgilerim
al hepsi senin olsun.

her ne içinse
seni ne mutlu edecekse
konu sen olunca yaparım
"senin için ağlarım" ın fazlasına da layıksın
senin için ölmekte gerekiyorsa.

27 Şubat 1987 - Şehremini / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sensizim

mektup - 1

merhaba meleğim,
bana ne oldu bilmiyorum
seni her vakit merak eder oldum.
içime kazınmış bir ilgi var bende sana dair,
hiç bir şey durduramıyor onu.
ya aklımdan zorum var sana olan ilgimle
yada aklıma hükmet artık
öylece seyretme.

mahkumunum,
esirinim,
yada kör kütük sarhoşunum senin görmüyor musun.
hadi ayılt beni meleğim
sımsıkı tut bırakmadan,
yada ben çekip gideyim
sensiz yaşamaktansa bu diyardan.

18 Aralık 1986 - Şehremini / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sesin

Beyoğlu'nda dolaşırken
sesini duyar gibi oldum
bir bebek gibi duruldum
başımı kaldırıp
sağa sola bakındım
sonra
sesin kalabalık içinde kayboldu
ve bende
tarifsiz acılar içinde
kayboldum.

04 şubat 1988 - Beyoğlu / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sevda

sevdalıysak özgürlüğe
sevdalı olmayacağız demedik sevgiliye
o sevgili ki
sevdamıza ortak olabilir
sevdalımsa olamaz aşla
ona yangın olan varlığıma
sevdalı değilse

10 Mayıs 1982 - Laleli / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sevdamsın

1

sen gittin
seninle gitti kuşlar
ve soldu günün renkleri
seninle gitti ağaçların yaprağı
ve hayatın tadı
seninle gitti içimin coşkusu
gözlerimdeki parıltı
sevgilerim sevinçlerim
ne varsa güzele dair bende kalan
hepsi seninle gitti.

2

yokluğunda zaman
bulutlu bir hava gibi kasvetli
yokluğun sisli bir sabah
yokluğun kuzeyden esen deli rüzgar
yokluğun yağın tipi-kar
yokluğun çökmüş üstüme amansız bir çığ gibi
yokluğun buz dağları hayatımın
yokluğun sel heyelan
yokluğun kasırga tufan,
yokluğunda cehennem azabı dolu zaman.

3

ve sen zuhur ettin
melekleri kıskandıran aşıletinle
dokundun sihirli değneğinle
havaya
suya
toprağa.,

ve seninle geldi
ılık meltem rüzgarı
kuşların neşeli cıvıltısı
börtü böcek mızıkası,
seninle geldi
ağaçların yeşili
ve halı gibi dağları kucaklayan sonsuz çiçek bahçesi,
seninle geldi
koşuşturan çocukların mutlu çığlıkları
ve yaşama sevincim
ve yaşama azmim
yarına dair büyük umutlarım
seninle yeşerdi,

sen ki
her bana yaklaştığında

doruğa yükselir heyecanım
ve inan
masum aşkıdır deli eden beni,
hadi
gonca gül gibi yavaşça kaldır başını
yüzüme kırmızı gülümse
hadi...

4
hadi
gel tut ellerimi
varlığın eritir ancak buz tutan kalbimi
varlığın ki içimin huzuru
varlığın sabahlarımın güneşi
varlığın sıcak kum taneleri
varlığın masmavi bir deniz
varlığın adalarda bir fayton gezisi
varlığın kız kulesinde bir mehtap seyri
varlığın gökteki kuzey yıldızı gibi anlamlı,
hadi
gel tut ellerimi
yüzüme kırmızı gülümse
hadi

30/03/2007 Basıncöy - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Sevdanın Sahilleri

sana vurulduğumdan beri
kimseyle paylaşmadım sana olan ilgimi
hep sustum ve endamınla avundum
öylece aradım durdum seni yıllarca.
uzun bir zaman sonra izini bulup
sahiline vardım sana olan özlemlerimin coşkusuyla
ve daldım sevda sularına.
günlerdir kulaç kulaç
yol almadayım uçsuz bucaksız sularında
karşı kıyıların uzak
karşı kıyıların uçsuz mu uçsuz
ve hala varamadım sevdanın öbür kıyılarına.

denizleri aşarım diyordum bu azimle
bilemedim,
okyanusmuş içinde yüzdüğüm.
ne olur gel kurtar beni gizemli sularından
sana varamamak ne zulümdür benim için bilemezsin
gel al beni ulaştır öbür sahillerine artık
takatim kalmadı bak
ne olursun gel
çek al beni boğulmadan sevdanın derinliklerinden,
deniz kızı gibi gel
melek gibi süzül de gel tut elimden bırakma
son nefesimde olsam da yine gel
yeter ki ölmeden sarılayım sana.

olurda yetişemezsen son nefesimde yanıma
yani göremezsen nasıl çırpınarak yittiğimi sularında
yine de kızmam darılmam sana,
o zaman al cesedimi
sakın taşıma varamadığım kıyılarına
vasiyetimdir göm beni
okyanusunun ıssız ve kimsenin uğramadığı bir adacığın

19 Kasım 2005 Ankara

Fahir Semir Abacı

Sevdiğime

sana
ne Dolmabahçe rıhtımında
nede Yenikapı alt geçidinde satılan
deniz suyuyla ıslatılmış
balık kokan çiçekler almayacağım,

artık sana
ne Taksim meydanında
nede Nişantaşı kaldırımlarında satılan
kirli suyla ıslatılmış
kokusuz çiçekler almayacağım,

ve artık sana
ne çiçek seralarında
nede çiçekçi dükkanlarında satılan
çiçek spreyi sıkılmış
baygın çiçekler almayacağım,

fakat
düş'te olsa
vaadimdir sana,
beyaz çiçekler ortasında
küçük
şirin
bir kır evi alacağım...

18 Nisan 1999 Elmadağ - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Tanımsız Sevda

meleğim
"terketmedi beni sevdan"
sevdana kurban olayım,
sen yaşadıkça ben iyiyim bilesin.
çünkü sevdamın kitaplarda tanımını yok
ne leyla ile mecnun'un
nede ferhat'la şirin'in masalıyla alakası var
bu ölesiye
ve tanımsız
delice bir sevda masalı işte.

18 Temmuz 1986 - Tarabya / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Uyarı

ben bir iksirim
sana cesaret
sana güç veren,
ne zaman ki
bana yanlış yaparsan
o zaman buhar olur
uçar giderim.
sende ne güç kalır
ne cesaret,
unutma
ben bir iksirim
aynı zamanda
iksirinim senin.
olur ya bir sürü olay yaşayabilirsin,
benimle paylaşırsan yaşadıklarını
seni anlarım.
ama başkalarından öğrenirsem
buharlaştan su gibi uçar giderim
görünmez olurum
dönemem telafisi yok bunun,
yağmur da olurum
elbette yağarım
ama aynı yere
mümkünü yok düşemem
bilesin.

10 kasım 2002 elmadağ - istanbul

Fahir Semir Abacı

Uykuna Geleceğim

sen
huzurunun bozulduğu yerde
moralinin zayıfladığı yerde,
sana olan sevgimin sıcaklığına bırak kendini
ve
gözlerini kapatarak yaşat kendini içimde,
hisset beni yanı başında
hayallerde bile olsa...
o zaman
hissederim anında seni...
okşarım usulca o göğsüme gömülen başını
silerim gözyaşlarını.

canım,
bir tanem
bilmeni isterim,
her canın yandığında
her isyanında bu yaşadıklarına;
unutma ben hep yanında olacağım
hadi şimdi rahat uyu
lakin uykuna geleceğim
ve rüyana gireceğim
misafir kabul edersen
sabaha kadar yanında kalıp
konuşmak isterim şundan bundan.
öptüm...
hadi uyu...

10.02.2006 – Ankara

Fahir Semir Abacı

Üşüyorum

şimdi
kederlerdeyim
tarifsiz,

sevdiğimsin sana bunu anlatamam
anlatamam da kimseye seni,
hele seni
hele seni anlatamam.

yalnızım
çok yalnız kendi dünyamda
dünyamı kimseyle paylaşamam.

uzanmışım
gözlerim açık
uyuyamam
bulutlar çok yakın geçer üstümden
uzaklaşamam.

yalnızlığımda
yorganım olur bulutlar
ah kara bulutlar,
durmada yağar üstüme,
yağmur yağar
dolu yağar
kar yağar,
yalnızım üşüyorum
ısınamam.

28 Kasım 2001 Dolmabahçe - İstanbul

Fahir Semir Abacı

Van'da kan akar

Van'da soğuk yağmur
Her evde hüzün
Yok iyi bir haber
Son nefeste canım.

Her yer yıkılmış
Evim okulum öğretmenim öğrencim,
Hiç biri yok orda
Hiç biri yok orda

Aaaah aaah
Van' da kan yağar

Aaaah aaah
Van'da kan akar

Erciş'te sokaklar kan çamur
Van'da soğuk ve yağmur

Yıllardır görmedim seni
Yaşadım senden uzak
Şimdi yoksun
Canım canım kızım

Gelemedim başıyla
Toprak altında son nefesinde bile...
Arkandan ağladım
Ağladım da ağladım....

Aaaah aaah
Van' da kan yağar

Aaaah aaah
Van'da kan akar

Erciş'te sokaklar kan çamur
Van'da soğuk ve yağmur

Fahir Semir Abacı
30 EKİM 2011 - İSTANBUL

Fahir Semir Abacı

Yarın

eğer
güneş doğmasaydı
gece olmasaydı
ve kış
ve yaz olmasaydı
kelebekler uçmasaydı
bahçelerde nergis
dağlarda çiçek yeşermeseydi,
yeniden yeşermeseydi bahar
ve sadece
sonbaharda kalsaydı hayat,
o zaman haklı olurdun
her bir yarından
ve her şeyden
korkmaktan.

14 Temmuz 2000 Basınköy - İSTANBUL

Fahir Semir Abacı

Yasak Sevgili Dapfne

eyy su perisi güzel Daphne'nin
diyarında doğan güzel kız,
yoksa sen
tanrı Apollo'nun kovalayıp kavuşamadığı
güzel Daphne'nin kızı mıydın?

neredesin nerde?
ey su perisi güzel Daphne'nin kızı,
sen rüyalarımı süslemeseydin
uyumak istemezdim inan
ve bilsem ki hep seninle kalacağım
uyanmazdım hiç bir an
seni seviyorum ya
bundan sonrası tufan...
diyemem işte,

lakin
namusum sayılır senin namusun,
ne desen haklısın tamam
sus artık yeter,
burada benim seni deli gibi seven
ya olduğun gibi kal
yada istediğim gibi hemen gel
ve inan ki
gecelerim sadece seninle güzel.
bunu da bana çok göreceksen eğer
ha yaşamışım
ha ölmüşüm
artık ne fark eder.

14 Mayıs 2005 Elmadağ-İstanbul

Fahir Semir Abacı

Yeni İstanbul

yeni istanbul

unutmayın artık burası
Muhsin Ertuğrul'un
yada Münir Nurettin Selçuk'un
İstanbul'u değil...

gün bitti
kara bulutlar sardı gökyüzünü
Azrail tuttu köşe başlarını
nefesini tutmuş yeni bir vaka beklemede İstanbul' lu

kapkaççı yaya geçitlerini ve ara sokakları,
tinerci parkları,
mafyanın tetikçileri ve uyuşturucu satıcıları
okul ve eğlence mekanlarının çevresini tutmuş,
trafik canavarı ise iplerini koparmış direksiyon başında,
Kasımpaşa canavarı şartlı tahliyeden iş başında elinde balta

tedbiri elden bırakmaya gelmez
kaza geliyorum demez
kurşun adres sormaz unutmayın,
evet unutmayın
artık burası Orhan Veli Kanık'ın
yada Safiye Ayla'nın
İstanbul'u hiç değil...

19 Mayıs 2005 - Beyoğlu / İstanbul

Fahir Semir Abacı

Yol senin yolun

Merhaba.
Bu gün başını yastıktan kaldırmak istemiyorsun belki,
Hayat kavgası yorgunluğu seninki
Sanma hissedilmez,
Hissettim hissediyorum.

Çok iyi bir insansın
Gayretlisin de,
Sorun yaşamayasın diye
Destek olayım istedim.
Sen korktun
Sen savaşmaktan korktun.
Korkularını yenmene yardımcı olacaktım oysa.
Ama sen şafaktan bile korktun.
Merak etmedin
Aramadın
Görmek istemedin kimseyi.
Sana ben yaklaştım yinede.
Yinede aradım seni
Hatırını sordum
Sağlığını merak ettim.
Ey dün de kalan kız
Sen ne zaman yarına hazır olacaksın.
Kim sabreder
Kim bekler seni
Sen istemedikten sonra.
Sen her kime ne kadar uzaksan
Bil ki oda sana o kadar uzaktır.
Git yolun açık olsun.

Git gidebildiğin yere kadar
Engelsiz ve problemsiz..
Yeter ki arkana bakma
Yeter ki pişman olma.
Güle güle
Güle güle..

22/EKİM72011

Fahir Semir Abacı

Zamana Bırak

zamana bırak
anlamsızlığı
hainliği
anlaşmazlığı,
varsın şimdi iyi olmasın gecelerin.

zamana bırak
kaygılarını
sevgini
sevdiğine aşkını,
varsın şimdi o seni mutlu sansın.

zamana bırak
sıkıntılarını
acılarını
yalnızlığını,
varsın şimdi dinmesin göz yaşların.

zamana bırak
anılarını
mazini
yaşadıklarını,
varsın şimdi o seni yanında hissetsin.

zamana bırak
kainata isyanını
isyankar çığlıklarını,
varsın şimdi yer yerinden oynasın
hatta yıkılsın dağlar taşlar,
değil mi ki
haklının ilacıydı zaman,
an o andır
bekle ve gör o zaman.

01 Mayıs 2005 - Elmadağ İstanbul

Fahir Semir Abacı